

Notat

7. september 2015
J.nr. 10-0214277

Miljø, Energi og Motor
SH

Notat til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Skatteudvalg om afgivelse af indlæg i EU-Domstolens sag C-249/15, Wind 1014 GmbH og Kurt Daell mod Skatteministeriet

1. Indledning

Østre Landsret har ved kendelse af 21. maj 2015 i to retssager anlagt af Wind 1014 GmbH og Kurt Daell mod Skatteministeriet besluttet at forelægge EU-Domstolen to præjudicielle spørgsmål. Spørgsmålene angår fortolkningen af EU-retten, TEUF artikel 56, i relation til den danske registreringsafgiftslovs § 3 b (lovbekendtgørelse nr. 29 af 10. januar 2014, som senest ændret ved lov nr. 1532 af 27. december 2014) om betaling af forholdsmæssig afgift af leasingkøretøjer, der anvendes midlertidigt i Danmark samt SKATs praksis og administration af regelsættet. Spørgsmålene drejer sig om, hvorvidt en ansøger (leasingelskabet) og dennes bruger (leasingtageren) efter EU-retten har krav på at kunne tage køretøjet i brug, mens ansøgningen om tilladelse til betaling af forholdsmæssig registreringsafgift i henhold til § 3 b behandles af SKAT.

Østre Landsret har forelagt følgende to præjudicielle spørgsmål for EU-Domstolen:

Spørgsmål 1

Er det i overensstemmelse med EU-retten, herunder TEUF artikel 56, at et køretøj, som er omfattet af en leasingaftale mellem et leasingelskab hjemhørende i en medlemsstat og en leasingtager bosat eller hjemhørende i en anden medlemsstat, som udgangspunkt (jf. nedenfor under spørgsmål 2) ikke kan tages i brug på den sidstnævnte medlemsstats vejnet, mens myndighederne behandler en ansøgning om tilladelse til betaling af forholdsmæssig registreringsafgift af køretøjet for den periode, som køretøjet ønskes benyttet i medlemsstaten?

Spørgsmål 2

Er det foreneligt med EU-retten, herunder TEUF artikel 56, at en national foranstaltning som forudsætning for indregistrering/forholdsmæssig afgiftsberigtigelse af et køretøj til kun midlertidig og ikke varig anvendelse kræver forhåndsgodkendelse eller indebærer, at

- (i) myndighederne som forudsætning for øjeblikkelig ibrugtagning kræver hele den danske registreringsafgift betalt, og at forskellen mellem den fulde afgift og den beregnede forholdsmæssige afgift tilbagebetales med renter, såfremt tilladelsen efterfølgende meddeles, og/eller at

- (ii) myndighederne som forudsætning for øjeblikkelig ibrugtagning kræver hele registreringsafgiften betalt, og denne ikke reguleres, og det overskydende ikke tilbagebetales, når den midlertidige anvendelse ophører, såfremt tilladelsen ikke meddeles?

Fristen for regeringens afgivelse af skriftligt indlæg i sagen er den 16. september 2015.

2. Sagens faktiske omstændigheder og juridiske problemstilling

Kurt Daell, der har bopæl i Danmark, og det i Tyskland hjemmehørende selskab Wind 1014 GmbH har i den første af de to sager nedlagt påstand om, at Skatteministeriet skal anerkende, at Kurt Daell som leasingtager af et af selskabet udleaset køretøj har krav på at kunne tage det omhandlede køretøj i brug straks mod indbetaling af en foreløbig beregnet forholdsmæssig registreringsafgift af køretøjet, således at køretøjet kan anvendes, mens man afventer SKAT's behandling af sagsøgerens ansøgning om forholdsmæssig afgiftsberegning af køretøjet efter registreringsafgiftslovens § 3 b.

I henhold til den danske lovgivning og praksis kunne leasingkøretøjet ikke tages i brug i Danmark, mens sagsbehandlingen pågik, medmindre Wind 1014 GmbH/Kurt Daell indbetalte den fulde registreringsafgift for køretøjet. Såfremt ansøgningen blev imødekommet, ville Kurt Daell få tilbagebetalt den overskydende del af den betalte registreringsafgift inkl. renter. Han ville dog ikke få noget beløb tilbagebetalt, hvis ansøgningen blev afslået som følge af, at han ikke opfyldte betingelserne for betaling af forholdsmæssig afgift, idet han i så fald ville have taget bilen i brug, og derfor skulle betale fuld registreringsafgift efter lovens almindelige regler.

Baggrunden for Danmarks indførelse af reglerne om forholdsmæssig registreringsafgift for leasingkøretøjer i registreringsafgiftslovens § 3 b var EU-Domstolens dom i sag C-451/99, Cura Anlagen, hvori Domstolen fastlagde, at TEF art. 49 (nu TEUF art. 56) om tjenesteydelse fri bevægelighed medfører et krav om, at der i den enkelte medlemsstat indføres mulighed for betaling af forholdsmæssig registreringsafgift for leasingkøretøjer fastsat på grundlag af leasingperiodens reelle varighed.

Sagsøgerne gør gældende, at princippet om forholdsmæssig afgift ikke kun finder anvendelse i leasingforhold, og at de danske skattemyndigheder derfor ikke er berettiget til at kræve, at der foreligger et reelt leasingforhold, herunder kræve, at efterprøvelsen (og godkendelse) som udgangspunkt skal foreligge, inden køretøjet kan tages i brug. Endvidere gør sagsøgerne gældende, at det er i strid med EU-retten, herunder proportionalitetsprincippet, at den fulde registreringsafgift skal indbetales, såfremt leasingkøretøjet ønskes ibrugtaget med det samme, uanset at ansøgeren alene ønsker at anvende køretøjet i en tidsbegrænset periode i Danmark.

Sagen rejser to hovedspørgsmål. For det første om, hvilke krav EU-retten måtte stille til en medlemsstat, der som Danmark efter principperne i Cura Anlagen-dommen har etableret en forhåndsgodkendelsesordning for indregistrering og betaling af forholdsmæssig registreringsafgift af leasingkøretøjer. For det andet, om det er acceptabelt efter EU-retten, at en ansøger må vente med at tage køretøjet i brug - eller indbetale den fulde registreringsafgift - mens myndighederne vurderer, om køretøjet og leasingkontrakten opfylder betingelserne for betaling af forholdsmæssig registreringsafgift.

3. Regeringens retlige stillingtagen

Regeringen har afgivet indlæg i sagen, hvori der i forhold til de to forelagte spørgsmål i overensstemmelse med det, Skatteministeriet har gjort gældende under sagen argumenteres for:

- at den i Danmark etablerede ordning for betaling af forholdsmæssig registreringsafgift af motorkøretøjer, jf. registreringsafgiftslovens § 3 b, og den praksis, som knytter sig hertil, er i overensstemmelse med EU-retten, herunder TEUF artikel 56,
- at princippet om forholdsmæssig registreringsafgift, som fastslået blandt andet i Cura Anlagen-sagen, alene gælder i leasingforhold. De danske skattemyndigheder er derfor berettiget til at stille krav om og kontrollere, at der er tale om et reelt leasingforhold, før der meddeles tilladelse til betaling af forholdsmæssigt afgift,
- at den valgte ordning om forhåndsgodkendelse varetager hensynet til udøvelsen af den danske stats beskatningsbeføjelse. Dette er efter Domstolens praksis et legitimt hensyn, som lovligt kan varetages. Reglen om betaling af forholdsmæssig afgift af leasingkøretøjer er en undtagelse til de almindelige nationale regler om betaling af (fuld) registreringsafgift, og skattemyndighederne har i lyset af størrelsen af registreringsafgiften særlig anledning til at påse, at der ikke foreligger tilfælde af svig eller misbrug af regelsættet om betaling af forholdsmæssig afgift,
- at de nationale skattemyndigheders kontrol udøves, uanset om leasinggiveren er en dansk eller en udenlandsk virksomhed, og der er således ikke tale om en diskriminerende foranstaltning. Kontrollen udgør heller ikke i øvrigt en restriktion i strid med artikel 56, og de udøvede kontrolforanstaltninger ligger ikke uden for rammerne af, hvad der er nødvendigt for at opnå formålet med afgiftskontrollen, og
- at det er berettiget og i overensstemmelse med EU-retten og Domstolens praksis på bilbeskatningsområdet, at den fulde registreringsafgift skal indbetales før ibrugtagning, såfremt godkendelse af betaling af forholdsmæssig registreringsafgift endnu ikke foreligger. Det generelle udgangspunkt for betaling af registre-

ringsafgift er således, at afgiften skal betales forud for ibrugtagning af et køretøj. Dette udgangspunkt må følges, når en godkendelse i medfør af undtagelsesbestemmelsen i registreringsafgiftslovens § 3 b ikke foreligger. En ansøger får den overskydende afgift retur med renter, hvis ansøgeren har taget køretøjet i brug med det samme og har indbetalt den fulde afgift ved ansøgningen, såfremt ansøgningen efterfølgende imødekommes. Derimod tilbagebetales afgiften ikke, såfremt ansøgningen ikke imødekommes, fordi betingelserne for betaling af forholdsmæssig afgift ikke er opfyldt. I et sådant tilfælde har køretøjet været taget i brug på det danske vejnet med henblik på en vedvarende benyttelse, og det følger derfor af registreringsafgiftslovens almindelige regler, at der skal betales fuld afgift af et sådant køretøj. Såfremt en ansøger havde krav på at få afgiften tilbagebetalt, uanset udfaldet af myndighedernes behandling af ansøgningen, ville det i praksis gøre skattemyndighedernes kontrollbeføjelse illusorisk, fordi det ville være uden reel betydning for ansøgeren, om ansøgeren opfylder lovens betingelser for betaling af forholdsmæssig afgift eller ej.

EU-Domstolens besvarelse af de forelagte spørgsmål har direkte betydning for vurderingen af den nedlagte anerkendelsespåstand om, hvorvidt Kurt Daell har krav på at tage køretøjet i brug, mens sagsbehandlingen pågår. Endvidere har sagen principiel betydning for SKAT's mulighed for at kontrollere anvendelsen af reglerne om betaling af forholdsmæssig registreringsafgift for leasingbiler og dermed muligheden for at undgå omgåelse og misbrug af regelsættet. Såfremt skattemyndighederne ikke har mulighed for effektivt at kontrollere, at betingelserne for undtagelsesvis betaling af forholdsmæssig afgift er opfyldt, vil dette svække muligheden for at sikre, at der betales fuld registreringsafgift, når dette i henhold til de almindelige regler er påkrævet. Sagens principielle betydning er baggrunden for, at Skatteministeriet i forbindelse med afgivelse af svarskrift anmodede om, at sagen blev henvist til Østre Landsret i medfør af retsplejelovens § 226, stk. 1.